

8. Francie 2008 – Canal de la Somme, Pikardie

S poslední plavbou po kanálu de Midi jsme si naplánovali další Francii. Už v zimě jsem pátral po nějaké zajímavé plavbě zase v jiné části Francie. Volba padla na oblast Pikardie, v blízkosti belgicko-francouzských hranic kolem hlavního města oblasti Amiens a s plavbou až k Lamanšskému průlivu. Celkem 210 km a 32 zdymadel. A už tradičně v termínu začátkem června.

Už dlouho jsem pošilhával po zajímavé lodi z tradičních francouzských hausbótů typu Pénichettes. Pro nás nejvhodnější model – ten nejmenší, tedy Pénichettes 935. Délka lodě 9,3m, šířka tentokrát 3,1m. Příjemné ovládání uprostřed lodi s výstupem také uprostřed, pohodlné a prostorné boky, velký prostor ložnice, obývací části s kuchyňkou a v zadní části velké úložné prostory. Také výhoda 220V zásuvky.

Naší Lagunou od Renaultu jsme vyrazili ve čtvrtek 29.5. dopoledne přes Drážďany a Lipsko. Delší zastávku jsme naplánovali v lázeňském městě Bad Sasendorf. Navštívili jsme nádherné parky s typickými bronzovými sousoším různých zvířat – kravička, osel, páv, kohout atd. Pak jsme vyrazili do komplexu bazénů a vyběhnili jsme se v příjemné teplé vodě. Bylo to trochu kontraproduktivní, protože během večerní a noční jízdy jsme málem usínali. I proto jsme zastavili na nějaké pumpě a dali jsme si spací odpočinek. Ráno jsme posnídali a vyrazili na další cestu směrem do Belgie a Francie.

V dalším putování jsme se zastavili v belgickém městě Mons. V centru jsme nakoupili jídlo k obědu a poseděli u říčního přístavu, abychom už nasákli tu vodní atmosféru, včetně provozu zdymadel. Bohužel, už si vůbec nemohu vzpomenout, kde jsme přespávali před naloděním. Asi v hotelu F1 u Valenciennes už na území Francie. Do Cappy to nakonec bylo přes tisíc kilometrů.

Domovský přístav v městě Cappy jsme jako vždy objevili brzy. Vždyť kolem kanálu není vždy problém najít přístav. A jako obvykle, nejdříve jsme si udělali prohlídku „zaparkovaných“ lodí, nakoukli jsme do sociálních zařízení a vyrazili před předáváním lodí na prohlídku města a dali si někde oběd. Odpoledne jsme už s přístavním instruktorem přebírali loď a zase jako vždy s povinnou instruktáží a předvedením. Tady jsem zase bohužel některým pokynům nerozuměl dobře a tak během plavby jsme měli jen studenou vodu v kuchyni i ve sprše. Teprve myslím před poslední nocí jsme společně přišli na způsob spouštění ohřevu vody. Do té doby studená sprcha nebo jsme použili, pokud to bylo možné, koupelny v přístavištích. Pro kuchyňku jsme ohřívali vodu na sporáku v hrnci.

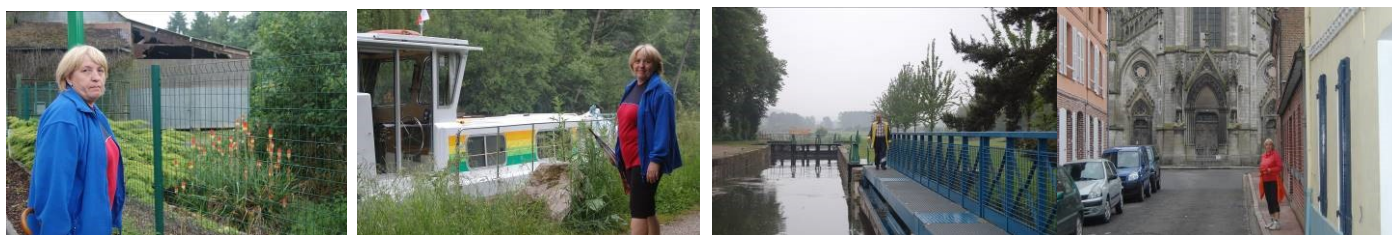
A tak jsme zase vyrazili na kanál. Kolem půl páté jsme se vydali na plavbu ve směru, který jsme předem v přístavu oznámili. To je také standardní postup, protože obsluha kanálu musí vědět, kde se jaká loď po kanálu pohybuje. Navíc na tomto našem úseku se oznámení o přiblížení ke zdymadlu provádělo služebním mobilem. Zase pro mne problém, musel jsem si vždy před vyvoláním příslušného čísla na mobilu vyhledat slovíčka a přeříkat si to. „Ici bateau Sailly“ byla první věta (zde loď Sally) a k tomu jsem musel nahlásit před kterým zdymadlem (označení číslem) se nacházíme a chceme obsloužit zařízení pro naše proplutí. K našemu prvnímu nocování v přístavu u městečka Sailly-Laurette jsme dorazili v půl sedmé po 15 km a 3 zdymadlech. Po uvázání lodi jsme šli na obligátní procházku po okolí, pak něco pojedli a popili na lodi a šli do hajan.

Ráno po snídani a důkladném prostudování další trasy jsme pluli dál. V městě Corbie jsme u mola zastavili na krátkou přestávku s kávou a naplánovali jsme si procházku po městě na zpáteční plavbě. Dopluli jsme až do největšího města naší trasy Amiensu. Po obídku na lodi jsme se jen na 1 hodinu prošli po části krásného města, ale zase s tím, že na zpáteční cestě se zastavíme na delší čas. Další naše cesta vedla krásnou krajinou s lesy a jezery. K našemu druhému nocování jsme dopluli po 44 km a 8 zdymadlech do městečka Picquigny. Nebylo to moc dobré místo, přístaviště bylo hned vedle vlakového nádraží a právě průjezd rychlíků nás v noci dost rušil. Ale na to jsme trochu zvyklí z domova. Krátkou procházkou malou vesnicí a jejím okolím jsme ukončili další den naší plavby.

S natěšením z dosavadního putování Pikardií jsme ráno 2.6. pokračovali v plavbě do vesničky Cocquerel, kde je pauza na oběd a krátce procházka hlavně v okolí hlavní ulice a zámku na kraji vesnice. V dalším pokračování cesty se projevuje blížící se přímořské pobřeží. Proplouváme mezi rybníky, jezery a mokřady. Stále jako od počátku naší cesty nám přeje počasí. Ale přišlo i krátké ochlazení a déšť. Míříme do druhého většího města Abbeville, kde uvazujeme loď už odpoledne, abychom si vychutnali krásné prostředí starého města. Urazili jsme 34 km a 5 zdymadel. Užili jsme si odpoledne a večer ve městě, poseděli na zahrádce restaurace, Kája samozřejmě ochutnala něco z francouzské kuchyně. Co to ale bylo, to už nevíme.

Od rána míříme už k našemu poločasu. Odplouváme z Abbeville a míříme už obvyklou přímořskou

krajinou k poslednímu zdymadlu, před kterým uvazujeme k molu už v poledne po 16 km a bez zdymadel. Máme po obědě naplánovanou návštěvu města St. Valéry sur Somme. Putujeme od lodi podél pobřeží, kde v písku leží uvázané lodi a lodky, protože je právě odliv. Rozsáhlé území, až několik stovek metrů, než je vidět moře. Na malém nádraží si koupíme jízdenky a jedeme starým historickým vláčkem poháněným parní lokomotivou do městečka Noyelles sur Mer. Trať vede opět typickou přímořskou krajinou mezi jezery a mokřady. V městečku Noyelles se krátce projdeme a už nás čeká vláček na zpáteční cestu.

Celá letošní dovolená je pro mne hodně fyzicky obtížná. Od zad mne bolí celá levá noha a musím každých 150-200 metrů odpočívat. Takže všechny procházky jsou o tom, najít někde lavičku nebo jiné sezení. Je to vyčerpávající, ale zážitky z naší plavby to převyšují.

Po snídani v 9 hodin odplouváme s naší lodí na zpáteční trasu směrem k mateřskému přístavu. Čeká nás znovu asi 105 km s 16 zdymadly. Jak je to už obvyklé, mám detailní trasu rozplánovanou a protože si při cestě tam všímám možné kotvení, přístavy, městečka či jiné zajímavosti, nic nás nemůže překvapit. K obědové přestávce uvazujeme u mola městečka Pont Remy. Po krátké procházce pokračujeme do našeho „ležení“ u městečka Long. Uvazujeme za zdymadlem už odpoledne ve 4 hodiny a máme dost času na prohlídku města a posezení na předzahrádce restaurace.

Tady se musím zmínit o mojí povinnosti v nohejbalovém svazu. Jako sekretář musím i na dovolené zajistit výsledky soutěží a další povinnosti související s mojí funkcí. Proto neustále na zastávkách našich cest hledám dostupnou wifi síť, abych mohl notebookem nebo mobilním telefonem tyto činnosti zajišťovat. Naštěstí už v této době je wifi síť zaváděna v restauracích nebo na náměstích, někde musím vyhledat informační středisko k poskytnutí přístupu na síť. Zajímavé bylo místo pro rybáře-vozíkáře.

Ve čtvrtek 5.6. jsme pokračovali po tradiční snídani a přípravě další trasy. Obědovou přestávku máme v městečku Ailly sur Somme, kde se tentokrát krátce projdeme jen po okolí kanálu a podle časového plánu pokračujeme až do našeho dalšího nočního pobytu, ve městě Amiens. Právě proto jsme si naplánovali uvázání už po 4.hodině. Chtěli jsme víc poznat historické město. Nádherný střed města s Katedrálou Notre-Dame, rozsáhlé parky a odpočinkové zóny, taky něco k snědku (pro Káju) a obligátní posezení na zahrádce restaurace. Opět jsem musel často odpočívat na lavičkách, ale Kája si užívala i debužirovala.

Na poslední celodenní plavbu jsme se vydali tentokrát až v 10 hodin, z města se nám moc nechtělo a po ránu jsme si ještě udělali krátkou procházku s obhlídkou obchodů a tržiště. Je pátek, tak je trh plný. Pak už ale následuje plavba směrem k našemu cíli. Ještě zastávka na oběd u města Corbie spojená s návštěvou středu města. Tam jsme se trochu zdrželi (2 hodiny), protože se nám tam prostě líbilo. Kostel sv.Petra navštívila Kája, já jsem spíše obdivoval kde sídlí místní radní. To je opravdu historický luxus. Pak ale už jsme podle časového rozvrhu museli pokračovat až do mateřského přístavu, kde jsme tentokrát nocovali. Opět jsme zabalili a uklidili loď, aby bylo ráno vše připravené na předání. To se v pořádku podařilo, jen jsme museli uhradit jako obvykle projetou naftu, ale v kanceláři neměli možnost platit kartou, tak jsem musel ještě navečer vyrazit do města na poštu pro eura.

Cesta domů byla dlouhá, ale stálo to za to. Dovolená končí a pro nás je to další nádherný zážitek. Ale už přemýšlíme kam příště, ve skrytu duše mám představu o Anglii. Ale to už je jiná pohádka.
Vlastimil Pabián, Chabařovice

